

41.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o zmianie granic gminy miejskiej Wołkowysk w powiecie wołkowyskim, województwie białostockiem.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) rozciągniętej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 274) na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: grodzieński i wołkowyski, tudzież gminy: białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białostockiego, zarządza się co następuje:

§ 1. Część majątku Pietraszowce, własność Przemysława Siehenia o obszarze 163 ha 3506 m², granicząca od północy z gruntami wsi Grudy i Konstorza rz. katolick., od wschodu z gruntami miasta Wołkowyska, od południa z gruntami wsi Grudy i od zachodu z gruntami polskiej kolei państwowej, wyłącza się z gminy Biskupice w powiecie wołkowyskim, województwie białostockiem i włącza się do miasta Wołkowyska w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1927 roku.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

42.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o zaliczeniu osady Skalbmierz w powiecie pińczowskim, województwie kieleckim, w poczet miast z równoczesnym wcieleniem do niego niektórych sąsiednich wsi i gruntów.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast, oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19, poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Skalbmierz, wchodzącą w skład gminy wiejskiej Topola w powiecie pińczowskim, województwie kieleckim, wyłącza się z dotychczasowego jej związku gminnego i zalicza w poczet gmin miejskich.

§ 2. Gromadę wiejską (wieś) Zagrody Skalbmierskie tudzież grunty po folwarku „Kanonja Skalb-

mierska”, wchodzące w skład gminy wiejskiej Drożejowice w powiecie pińczowskim, województwie kieleckim, i gromady wiejskie (wsie): Kępa oraz Zamoście, wchodzące w skład gminy wiejskiej Boszcynek w tymże powiecie i województwie, wyłącza się z dotychczasowego ich związku gminnego i wciela do nowoutworzonej gminy miejskiej Skalbmierz.

§ 3. Na nowoutworzoną gminę miejską Skalbmierz (łącznie z miejscowościami wymienionymi w § 2) rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140) i w związku z tem uzupełnia wykaz miast dołączony do tego dekretu w następujący sposób: „183 Skalbmierz”.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1927 roku.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

43.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska I kategorii w gałęziach fachowych działu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska I kategorii w gałęziach fachowych działu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a mianowicie: górniczo-hutniczej, przemysłowej, handlowej, marynarki handlowej, Urzędu Patentowego, Państwowego Instytutu Geologicznego, legalizacji narzędzi mierniczych i probierczej, winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przewidziany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Postanowienia §§ 2, 3, 4, 5 ustępy 1 i 2, 7, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska I kategorii w państwowej służbie administracyjnej (Dz. U. R. P. № 6, poz. 48) mają analogiczne zastosowanie do kandydatów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu oraz przy władzach bezpośrednio podległych Ministrowi Przemysłu i Handlu. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych. Prze-

wodniczący i jeden z komisarzy egzaminacyjnych muszą posiadać odpowiednie fachowe studia wyższe, zakończone przepisaniem egzaminami. Drugi komisarz egzaminacyjny musi posiadać zakończone przepisaniem egzaminami studia prawnicze. Przewodniczących i komisarzy komisji egzaminacyjnych wyznacza Minister Przemysłu i Handlu z pośród podległych sobie urzędników. Obowiązki swoje pełnią oni do odwołania.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 4. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu jednego lub kilku tematów wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Temat wypracowania musi być wybrany z zakresu tej gałęzi służby, w której kandydat odbywał praktykę.

Przy wyborze tematu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł go opracować w przeciągu 6 godzin.

Egzamin nie może trwać dłużej niż 8 godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji egzaminacyjnej lub innego wyznaczonego w tym celu urzędnika.

Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń, jak również tych dzieł naukowych, które dla opracowania tematu są mu niezbędne.

Porozumienie się w czasie egzaminu kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie.

Egzamin pisemny może składać jednocześnie kilku kandydatów.

§ 5. Przedmiotem egzaminu ustnego jest: dokładna znajomość ustaw, rozporządzeń, przepisów, instrukcyj, międzynarodowych umów, mających zastosowanie w danej gałęzi służby; dokładna znajomość ustawy konstytucyjnej; znajomość ustawy o państwowej służbie cywilnej; ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych. Ponadto kandydat winien objaśnić załatwienie tematu egzaminu pisemnego.

Kandydaci nie posiadający studjów prawniczych zakończonych przepisaniem egzaminami, obowiązani są znać te przepisy prawa cywilnego i karnego, których znajomość jest potrzebna przy pełnieniu ich służby.

Szczegółowe programy egzaminów będą określał przez Ministra Przemysłu i Handlu w drodze instrukcji.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim szczególną uwagę czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego stosowania obowiązujących przepisów prawnych.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem z osobna i nie może trwać dłużej niż 2 godziny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie, unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

44.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

w sprawie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych.

Na mocy art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. W załączniku № 4 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 631) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 470), z dnia 17 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 189) i z dnia 25 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 541) wprowadza się w dział: „Centrala” następujące zmiany i uzupełnienia:

W kolumnie „I kategoria stanowiska oraz tytuły do nich przywiązane”, stanowisko „Dyrektora Protokołu Dyplomatycznego” zastępuje się stanowiskiem „Dyrektor Gabinetu Ministra i Protokołu Dyplomatycznego”, któremu w rubryce: „stopień służbowy” odpowiadają stopnie: „IV—III”; po stanowisku: „Radca Prawny” dodaje się stanowisko „Radca Ekonomiczny”, któremu w rubryce: „stopień służbowy” odpowiadają stopnie „VI—V—IV”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

45.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 stycznia 1927 r.

o uchyleniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 17, poz. 116) zmieniającego rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. w sprawie Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Na podstawie art. 13 i 15 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 roku o tymczasowej organizacji władz